

Sygn. akt III RC 184/18

POSTANOWIENIE

Dnia 09 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Elblągu w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich

w następującym składzie :

Przewodnicząca : Sędzia Sądu Rejonowego Anna Nowosielska

Protokolantka : st. sekr. sąd. Katarzyna Jeszke

po rozpoznaniu w dniu 09 listopada 2018 roku w Elblągu , na rozprawie

sprawy z powództwa A. R. (1)

przeciwko A. R. (2)

o wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego

na skutek skargi A. R. (2) o wznowienie postępowania

od wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23 maja 2017 roku w sprawie o sygn. akt III RC 740/16

postanawia :

odrzucić skargę .

Sygn. akt III RC 184/18

UZASADNIENIE

A. R. (2) w skardze o wznowienie postępowania , zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23 maja 2017 roku w sprawie o sygn. akt III RC 740/16 , domagał się jego uchylecia i pozbawienia go klauzuli prawomocności .

W uzasadnieniu wskazał , iż powód nie utrzymywał z nim żadnych kontaktów , poza świadczeniem alimentów . Jego zdaniem , powód , wytaczając powództwo , nie podjął żadnych starań , aby ustalić sytuację życiową pozwanego , ograniczając się do posiłkowania się pomocą kuzyna , z którym korespondował mailowo . W ten sposób łatwiej było uzyskać pozytywne rozstrzygnięcie , wykazując brak kontaktu .

A. R. (1) w swoim stanowisku wskazał , że podjął wszelkie możliwe działania , celem ustalenia adresu zamieszkania pozwanego , które nie dały rezultatu , nadto , iż do dnia wydania wyroku w sprawie o sygn. akt III RC 740/16 nie uchylał się od obowiązku alimentacyjnego ,wplacając kwoty po 480 złotych miesięcznie na konto pozwanego . Na rozprawie domagał się oddalenia skargi .

Sąd zważył , co następuje :

Zgodnie z dyspozycją przepisu art.401 pkt 2 kpc , można żądać wznowienia postępowania z powodu nieważności , jeżeli strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej albo nie była należycie reprezentowana , bądź jeżeli wskutek naruszenia przepisów prawa była pozbawiona możności działania ; nie można jednak żądać wznowienia , jeżeli przed uprawomocnieniem się wyroku niemożność działania ustała lub brak reprezentacji był podniesiony w drodze zarzutu albo strona potwierdziła dokonane czynności procesowe .

Nadto przepis art. 407 §1 kpc stanowi , że skargę o wznowienie wnosi się w terminie trzymiesięcznym , który liczy się od dnia , w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia , a gdy podstawą jest pobawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji – od dnia , w którym o wyroku dowiedziała się strona , jej organ lub jej przedstawiciel ustawowy . W myśl przepisu art.410 §1 kpc , Sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanego terminu , niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie . Postanowienie może być wydane na posiedzeniu niejawnym .

W przedmiotowej sprawie zastosowanie znalazły wyżej wskazane przepisy . Należało przyjąć , iż pozwany nie był należycie reprezentowany , bowiem kurator procesowy nie znał jego sytuacji materialnej i życiowej , nie skontaktował się z nim poprzez internet (w aktach sprawy znajdował się jego adres mailowy w związku z kontaktem z O. N.) . Przyjąć , zatem , należało , iż została spełniona pierwsza przesłanka do uznania zasadności skargi . Natomiast nie została spełniona druga z wymienionych wyżej przesłanek , bowiem pozwany A. R. (2) – w ocenie Sądu – nie zachował terminu trzymiesięcznego , gdyż o podstawie wznowienia postępowania (czyli o zapadłym wyroku z uwagi na brak wpływu alimentów) dowiedział się nie od pełnomocnika , którego ustanowił w sprawie i który w styczniu 2018 roku zapoznawał się z aktami skarżonej sprawy , ale z informacji przekazanej mu przez pracownika biura obsługi interesanta Sądu Rejonowego w Elblągu wiosną 2017 roku . Należy zaakcentować , że na pierwszym terminie rozprawy pozwany wskazywał , że do Sądu Rejonowego w Elblągu dzwonił w grudniu 2017 roku , kiedy zorientował się , że nie przychodzą alimenty od ojca , co skłoniło go do podjęcia działań w styczniu 2018 roku , zatem już w tym czasie wiedział o podstawie wznowienia postępowania . Natomiast na drugim terminie rozprawy , po przesłuchaniu w charakterze świadka jego matki , która zeznawała , że o sprawie dowiedziała się pod koniec zeszłego roku , zeznawał , że do Sądu dzwonił w maju 2017 roku , kiedy uprzednio od matki dowiedział się , że nie wpływają alimenty na konto przez nią kontrolowane i od tego czasu znał treść rozstrzygnięcia . Nadto wskazywał , iż od tego czasu kilkakrotnie dzwonił do Sądu , następnie rozważał kwestię podjęcia dalszych kroków , co nastąpiło w styczniu 2018 roku , kiedy zlecił dokonanie czynności pełnomocnikowi .

Z tego powodu nie sposób było zgodzić się ze stanowiskiem pełnomocnika skarżącego , zawartym w skardze , że pozwany o fakcie zniesienia obowiązku alimentacyjnego dowiedział się dopiero po zapoznaniu się przez pełnomocnika z aktami sprawy o sygn. III RC 740/16 , wcześniej jedynie zauważył , że od jakiegoś czasu nie wpływały żadne kwoty na konto matki ze strony zobowiązanego , co stanowiło podstawę do zwrócenia się do pełnomocnika o zbadanie sytuacji . Wypada również zaakcentować , że pozwany znał konsekwencje braku łożenia świadczeń od ojca na jego rzecz , stąd pytania jego pełnomocnika (co do braku świadomości w zakresie konsekwencji zapadłych decyzji) nie mogły odnieść zamierzonego skutku .

Należy podkreślić , iż termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania liczy się a tempore scientiae , czyli od chwili dowiedzenia się o podstawie wznowienia . Zdaniem Sądu , trzymiesięczny termin upływał najpóźniej w sierpniu 2017 roku , zaś jego pełnomocnik skargę wywiódł w kwietniu 2018 roku .

Konkludując , należało wskazać , że A. R. (2) nie dochował terminu zawitego wskazanego w przepisie art. 407 kpc , co skutkowało – na mocy powołanych wyżej przepisów – odrzuceniem skargi .